

17/03/2023

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης στο Αγίασμα της Παναγίας των Βλαχερνών για τη Γ' Στάση των Χαιρετισμών (ΦΩΤΟ)

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Ο [Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος](#), χοροστάτησε σήμερα, Παρασκευή, 17 Μαρτίου 2023, το πρωί, κατά παλαιά παράδοση, στο Ιερό Αγίασμα της Παναγίας των Βλαχερνών, στην Ι. Ακολουθία της Γ' Στάσης των Χαιρετισμών.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Πατριαρχικός Διάκονος κ. **Επιφάνιος Kamyanovich**.

• **Φωτογραφίες:** **Νίκος Παπαχρήστου/Οικουμενικό Πατριαρχείο**

Εκκλησιάστηκαν ο **Αρχιμανδρίτης κ. Βαρθολομαίος**, Ηγούμενος της κανονικής **Ι. Μονής Εσφιγμένου Αγίου Όρους**, και ο εκ Βουλγαρίας **Αρχιμανδρίτης κ. Νικάνωρ**, Ηγούμενος της **Ι. Μονής Αγίων Αναργύρων Τσερνογκόρσκι Πέρνικ**, με μέλη των περί αυτούς Αδελφοτήτων, οι εν τη Πόλει Γενικοί Πρόξενοι της Ελλάδος Ευγεν. κ. **Γεωργία Σουλτανοπούλου**, και της Ουκρανίας Εντιμ. κ. **Roman Nedilskyi**, στελέχη του **Ουκρανικού Προξενείου**, πολυπληθής όμιλος μαθητών και 15 συνοδών εκπαιδευτικών από τα **Μουσικά Σχολεία Καβάλας και Τρικάλων**, και από το **6ο Γενικό Λύκειο Καβάλας**, και πλήθος άλλων πιστών από την Πόλη και το εξωτερικό.

Η ομιλία του Πατριάρχου

Στην ομιλία του, αμέσως μετά, ο Πατριάρχης τόνισε ότι αποτελεί μέγα προνόμιο και ευλογία Θεού να ψάλλεται ο **Ακάθιστος Ύμνος** στον τόπο που τον γέννησε, και αναφέρθηκε ιδιαίτέρως στο πρόσωπο της **Κυρίας Θεοτόκου**.

«Μία χούφτα άνθρωποι, από τους ολίγους και αναριθμήτους της Πόλεως αυτής, τους «στεφανωμένους με δάφνες, αλλά και με σύμβολα πάθους», ήλθαμε σήμερα, μέσα στην καρδιά της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, εις τας αυλές αυτάς του Κυρίου για να ψάλλουμε, όπως κάθε χρόνο, τους Γ΄ Χαιρετισμούς της Παναγίας μας στην Πηγή τους, στον τόπο από τον οποίο ανέβλυσαν, ωσάν το ιερό τούτο αγίασμα των Βλαχερνών, και διεδόθησαν παντού και συνεκίνησαν και μεταρσίωσαν και έγιναν κλίμαξ, όπως η ίδια η Θεοτόκος, που μας ανεβάζει από την γη στον ουρανό.

Είναι μέγα προνόμιο και ευλογία Θεού να περνούν οι ημέρες, οι μήνες, τα χρόνια και εμείς να είμαστε πάλιν εδώ και πάντοτε εδώ και να ψάλλουμε «πάλιν και πολλάκις» τα νικητήρια, τον Ακάθιστο Ύμνο, στον τόπο που τον γέννησε. Είναι και αυτή η αιωνόβιος παράδοσις της Πόλεώς μας, ωσάν μία αποστολική διαδοχή, η οποία μας συνδέει με τις ρίζες μας, με την αστείρευτη πηγή της πίστεώς μας. **Δόξα τω Θεώ**, τούτου ένεκεν και πάντων ένεκεν!

Συνήθως ενώπιον των μεγάλων μορφών και των μεγάλων γεγονότων, ο άνθρωπος δεν ευρίσκει λόγους που να εκφράζουν επαρκώς τα συναισθήματά του. Έτσι και εμείς, ενώπιον του μεγαλείου της Κεχαριτωμένης, μη ευρίσκοντες άλλους λόγους για να διατρανώσουμε τον θαυμασμό και την ευγνωμοσύνη μας προς αυτήν, οικειοποιούμεθα ένα στίχο από τα όντως υπέροχα εγκώμια της **Γ' αυτής στάσεως των Χαιρετισμών**, ο οποίος εκφράζει ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα της **Θεοτόκου**: την στοργή και την προστασία της προς όλους εμάς, τα τέκνα της.

Και ο στίχος είναι: «Χαίρε στοργή πάντα πόθον νικώσα». Η **Παναγία** εκπροσωπεί και είναι η Θεία στοργή, ένα σύμπλεγμα αγάπης και τρυφερότητας προς τους ανθρώπους. Ακόμη, η στοργή της Θεομήτορος συνυφαίνεται με τη σιωπή, αλλά και με την ενεργό συμπαράστασι, μεσιτεία και αρωγή αυτής υπέρ των πιστών. Η στοργή μετά της σιωπής είναι αλληλένδετα χαρακτηριστικά της Μητέρας του Θεού μας: με σιωπή εδέχθη το ακατάληπτο μυστήριο της Θείας Ενσαρκώσεως, το οποίον έζησε με δέος και ιερά αγωνία σε όλο το βάθος και την

έκτασί του, αλλά και με στοργή προς το νεογεννηθέν Βρέφος της. Στο **ιερό Ευαγγέλιο** διαβάζουμε ότι η Μαριάμ «συνετήρει πάντα τα ρήματα [του Υιού της] συμβάλλουσα εν τη καρδία αυτής» (Λουκ. β', 19). Η κόρη της Ναζαρέτ, παρ' όλη την στοργή της προς τον Θεό Υιό της, σιωπά και φυλάσσει όλα τα γεγονότα, μέχρι και την παραμικρή λεπτομέρεια, στην καρδιά της, και κατ' αυτόν τον τρόπο, με την σιωπή της αποκαλύπτει το μυστήριο. Εκείνη αγαπά και σιωπά. Ομιλεί ο Θεός. Ο Θεός ομιλεί εις αυτήν, δι' αυτήν και δι' αυτής εις την ιστορίαν της ανθρωπότητας. Γι' αυτό και η προσωποποίησης της στοργής, η Μήτηρ του Θεού, νικά και εκπληρώνει πάντα πόθο δικό μας, κάθε πόθο των εις αυτήν πιστώς προσερχομένων.»

Και ο Παναγιώτατος συνέχισε: «Μέγα το παράδειγμα της Υπερμάχου Στρατηγού μας, η οποία μας διδάσκει ότι πρέπει να εξασκηθούμε στη σιωπή. Στις δοκιμασίες της ζωής μας, στη σιωπή θα βρίσκουμε τη λύτρωση, τον μεγάλο ομιλητή της παρηγοριάς, τον βαθυστόχαστο σύμβουλο της καρτερίας. Και όταν η σιωπή συναντάται με την ένθερμη και αδιάλειπτη προσευχή μας, επιφέρει ως αποτέλεσμα την στοργή της Παναγίας, την πάντα πόθον νικώσαν. Αυτού του μυστηρίου της σιωπής, της προσευχής και της στοργής γέννημα είναι ο Ακάθιστος Ύμνος. Αυτό είναι το μυστήριο της Κυρίας των Αγγέλων, αλλά και το αεί μυστήριο όλων ημών των Ορθοδόξων Ρωμιών της Πόλεώς μας, των πιστών τέκνων των πατρώων παραδόσεων και των θαυμασίων ιερών γεγονότων.

Εις το σημείον αυτό ενθυμούμεθα έντονα τους λόγους του αλησμονήτου πνευματικού πατρός μας και αληθούς τεχνίτου του Λόγου της αληθείας, μακαριστού Μητροπολίτου Χαλκηδόνας Μελίτωνος, ο οποίος, σε μνημειώδη ομιλία του περί «του λόγου της σιγής», ανέφερε τα εξής άκρως επίκαιρα:

“Πόσον επίκαιρος μας έρχεται σήμερα αυτής της αγίας σιωπής η υπόμνησις από την σιωπηλήν Παναγίαν και πόσον αναγκαίον μας είναι το μήνυμά της αυτήν την ώραν την κρίσιμον.

Ζώμεν την κατ' εξοχήν ώραν των λόγων. Των πολλών λόγων. Των ποικίλων λόγων. Των προχείρων λόγων. Των ευθηνών λόγων. Των εξάλλων λόγων. Των λόγων των αγοραίων. Και γνωρίζετε, ότι το αντίτιμον αυτών των ευθηνών και εξάλλων λόγων είναι βαρύ και ακριβό. Πληρώνεται με το χρυσούν νόμισμα της σιωπής άλλων. Εξαγοράζεται με την εκποίηση και την απώλειαν των πολυτίμων μας. Γύρω μας ρίπτονται και κυκλοφορούν συνθήματα πρόχειρα, παγίδες λέξεων, αι οποίαι φθείρουν κάθε υψηλήν έννοιαν και φθηναίνουν ιερώτατα ιδεώδη...

Εν μέσω τοιαύτης συγχύσεως πραγμάτων, ας αντιστώμεν εις τον πειρασμόν του ευκόλου λόγου και ας εισέλθωμεν εις τον χώρον της σιωπής, διά να ακούσωμεν την φωνήν του Θεού, την φωνήν της συνειδήσεώς μας, την φωνήν της ιστορίας, των παθημάτων μας και των σφαλμάτων του παρελθόντος και να ακροασθώμεν τα βήματα των επερχομένων."»

Ακολούθως ο Παναγιώτατος εξέφρασε την Πατριαρχική ευαρέσκειά του προς τον Θεοφιλ. **Επίσκοπο Αλικαρνασσού κ. Αδριανό**, Επόπτη της Περιφέρειας Φαναρίου - Κερατίου Κόλπου, «διά την ανύστακτον μέριμνάν του υπέρ του ιστορικού τούτου σεβάσματος του Γένους μας, το οποίον, ως ομολογούμεν μετά Πατριαρχικής εγκυαυχήσεως, ευρίσκομεν κατ' έτος εις καλλιτέραν κατάστασιν από εκείνην της τελευταίας ποιμαντορικής επισκέψεώς μας.» Επίσης, συνεχάρη την Εκκλησιαστική Επιτροπή Βλαχερνών, «η οποία, και κατά την νέαν θητείαν της, υπό την Προεδρείαν του Εντιμοτάτου κυρίου Νικολάου Καλαμάρη, συνεχίζει ακάθεκτος το ωραίον και δημιουργικόν της έργον υπέρ της ακμής του ιερού τούτου Προσκυνήματος.»

Ο **Πατριάρχης** τους ευχήθηκε πατρικώς να ενισχύει ο **Θεός** τη διακονία τους, διότι, όπως σημείωσε, η **Κοινότητα**, η Ενορία, είναι ο πυρήνας της όλης εκκλησιαστικής διαρθρώσεως, και από την ευεξία αυτής εξαρτάται η πρόοδος και της όλης εκκλησιαστικής ζωής σε ένα συγκεκριμένο τόπο.

«Τώρα που έχουμε ολονέν και περισσότερους επισκέπτες και προσκυνητές εκ του εξωτερικού, όπως σήμερα, οφείλουμε όλοι να παρουσιάζουμε εις αυτούς την καλλιτέραν δυνατήν εικόνα εκκλησιαστικής και κοινοτικής οργάνωσης, όσον ολίγοι και αν είμεθα.

Διότι ασφαλώς η ποιότης δεν εξαρτάται από την ποσότητα, μήτε η πρόοδος έχει σχέσι προς τους αριθμούς, μήτε η ζωντανή και βιωματική παράδοσις απαιτεί χιλιάδας και εκατομμύρια πιστών, οι οποίοι θα την ζήσουν. Πολλάκις, ένα μικρόν «λήμμα» μπορεί να ενσαρκώνει και να εκφράζει την γνησίαν παράδοσιν της Εκκλησίας μας, και αντιθέτως και δυστυχώς, όπως βλέπουμε εσχάτως, ένας φαινομενικά πολυπληθέστατος εκκλησιαστικός οργανισμός, με όλα τα μέσα και με όλες τις δυνατότητες, να έχη απομακρυνθή επικινδύνως από την παράδοσιν αυτήν, να καινοτομή, να εισάγη καινά δαιμόνια και οθνεία στοιχεία εις τον εκκλησιαστικόν βίον, την εκκλησιολογίαν καί την κανονικήν παράδοσιν, ίσως και μέχρι του σημείου να μην είναι πλέον γνησίως Ορθόδοξος! Και ο νοών νοείτω!»

Στη συνέχεια ευχαρίστησε όλους τους ευλαβείς προσκυνητές, που ήρθαν και εφέτος στην Πατριαρχική χοροστασία στις **Βλαχέρνες**. «Σας συγχαίρουμε διότι ήλθετε εδώ εις συνέχισιν μιάς των πολλών και ιερών παραδόσεών μας. Διότι πως είναι δυνατόν να επιβιώση κανείς χωρίς ρίζες, χωρίς ήθη και έθιμα, χωρίς παραδόσεις, μετέωρος και ανέστιος πνευματικώς;»

Ιδιαίτέρως ευχαρίστησε την αντιπροσωπεία της κανονικής και δοκιμαζομένης Ιεράς Μονής Εσφιγμένου, υπό τον Ηγούμενό της, Πανοσιολ. **Αρχιμανδρίτη κ. Βαρθολομαίο**, η οποία, όπως επεσήμανε, δίδει «τον αγώνα τον καλόν» υπέρ της υπερασπίσεως των δικαίων της εναντίον των σφετεριστών και καταπατητών της περιουσίας και της ιστορίας της.

«Τέκνα ηγαπημένα, σας καλωσορίζουμε εγκαρδώς εις τον οίκον του πατρός σας, εις τον οποίον ευελπιστούμε ότι θα μπορέσετε να βρείτε αναψυχήν προς πνευματικόν ανεφοδιασμόν, κατά την διάρκειαν της εδώ παραμονής σας, μαζί με τον εκ Βουλγαρίας όμιλον προσκυνητών και φίλων της Μονής σας, υπό την ηγεσίαν του Ηγουμένου της Ι. Μονής Αγίων Αναργύρων Τσερνογκόρσκι Πέρνικ, Οσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου κ. Νικάνορος. Ως ευ παρέστητε!»

Ακολούθως καλωσόρισε τον πολυμελή όμιλο των μαθητών και των εκπαιδευτικών τους από την **Καβάλα** και τα **Τρίκαλα**.

«Αγαπητά μας παιδιά, η παρουσία σας σήμερα εδώ δεν γέμισε απλώς το ιερό αυτό αγίασμα της **Παναγίας των Βλαχερνών**, αλλά οι μελωδικές φωνές σας που πλαισίωσαν τους **Πατριαρχικούς Χορούς** υπενθύμισαν σε όλους μας πως πρέπει να προσερχώμεθα εις την Παναγίαν μας: με την ευλάβεια και την αγάπη των παιδιών προς την Μητέρα τους. Συγχαίρουμε τους καλούς και αξίους διδασκάλους σας, οι οποίοι ωδήγησαν τα βήματά σας εις την γενέθλιον Πόλιν του Ακαθίστου Ύμνου και στον Ναόν των ιστορικών Βλαχερνών, όπου αυτός εψάλη διά πρώτην φοράν. Επαινούμε, όμως, εξ ίσου και εσάς για την αγάπη που δείχνετε προς την Μητέρα σας Εκκλησία της **Κωνσταντινουπόλεως** και προς την πατρώα μουσική μας παράδοσι, την οποία συνεχίζετε να καλλιεργήτε! Σας απευθύνουμε ολόθερμη την πατρική μας ευλογία για καλλίκαρπη συνέχεια στις σπουδές σας και κάθε επιτυχία στους μελλοντικούς σας στόχους και ανυπομονούμε να ακούσουμε το εξαιρετικό μουσικό πρόγραμμα, το οποίο μας έχετε ετοιμάσει με τους δασκάλους σας, καθώς και με τη φροντίδα και καθοδήγησι του αγίου Αλικαρνασσού και της Ευγενεστάτης κυρίας Κατερίνας Σαββίδου. Είστε όλοι άξιοι συγχαρητηρίων!»

Προηγουμένως, τον **Οικουμενικό Πατριάρχη** καλωσόρισαν εγκαρδίως ο **Επίσκοπος Αλικαρνασσού κ. Αδριανός**, και ο **κ. Νικόλαος Καλαμάρης**.

Αμέσως μετά, στην **Κοινοτική Αίθουσα**, οι μαθήτριες και οι μαθητές από την **Καβάλα** και τα **Τρίκαλα** τραγούδησαν προς τιμήν του Πατριάρχου, ο οποίος τους συνεχάρη εκ νέου, απηύθυνε δε προς αυτούς χαιρετισμό και η κ. Γενική Πρόξενος της Ελλάδος.

